

Către

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. A. c). și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, care prevăd: „Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.”,

formulăm prezenta

Sesiare de neconstituționalitate

Prin care solicităm Curții Constituționale să supună controlului de constituționalitate prevederile art. 173 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, potrivit cărora în procedura reținerii, arestării și percheziției membrilor acestei Camere „Senatul hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi”, pe care le apreciem ca fiind în total dezacord cu prevederile art. 76 alin. (2) din legea fundamentală, potrivit cărora „Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră”.

Totodată reținând neconstituționalitatea prevederilor art. 173 din Regulamentul Senatului, solicităm instanței de contencios constituțional să constate și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, care prevede ca “respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, de către conducerea Senatului României, datorită refuzului de a constata, în cuprinsul procesului verbal alcătuit după votul asupra cererii Ministrului Justiției privind încuviințarea măsurii reținerii și arestării d-nului senator Șova Dan-Coman, îndeplinirea condițiilor din art. 76 alin. (2) din Constituție.

Pentru a dispune în acest sens, Curtea Constituțională este rugată să aibă în vedere următoarele argumente:

În fapt, Biroul permanent al Senatului, în ședința din 16 martie 2015, a hotărât transmiterea la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a scrisorii domnului Robert Marius Cazanciuc, ministrul Justiției, prin care transmite cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de încuviințare a reținerii și arestării preventive a domnului senator Șova Dan - Coman, pentru întocmirea raportului.

De asemenea, a transmis Comisiei juridice referatul Direcției Naționale Anticorupție din 13 martie 2015, întocmit în dosarul penal nr. 122/P/2012.

Comisia juridică, în ședința din 18 martie 2015, a hotărât, cu majoritate de voturi, să admită solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, transmisă Senatului României, în vederea încuviințării reținerii și arestării privind pe domnul Șova Dan-Coman, senator în Parlamentul României, în Dosarul penal nr. 122/P/2012, transmisă Senatului cu Adresa nr.2/22716/13.03.2015, și să supună plenului Senatului adoptarea prezentului raport, întocmit cu respectarea prevederilor art. 172 din Regulamentul Senatului, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pe ordinea de zi a plenului Senatului, din ședința din 25 martie 2015, s-au aflat, la pct. 1 după „Declarațiile politice”, la punctul 2. Raportul Comisiei juridice asupra cererii nr.2/22716/13.03.2015 a ministrului justiției, însoțită de solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Șova Dan-Coman, formulată în dosarul nr. 122/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție;

După dezbateri, membrii Senatului s-au pronunțat, prin vot secret, cu bile, potrivit art. 133 din Regulamentul Senatului, asupra cererii formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la încuviințarea reținerii și arestării domnului senator Șova Dan-Coman.

Față de rezultatele voturilor exprimate de către membrii Senatului cu privire la cererea Ministrului justiției, referitoare la solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Șova Dan-Coman, respectiv:

- 79 voturi „pentru”
- 67 voturi „împotrivă”
- 5 „abțineri”;

membrii Comisiei pentru numărarea voturilor, potrivit consemnărilor în procesul-verbal, au precizat că în cazul domnului senator Șova Dan-Coman, solicitarea nu a întrunit numărul de voturi necesar.

În drept, potrivit art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată 2003, **„Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”**

Art. 67 din legea fundamentală, prevede că: **„Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor.”** și art. 76 alin. (2) dispune că:

„Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.”

Totodata, potrivit Constituției României, art. 1 alin. (5) „În România, **respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.**”

Potrivit art. 147 alin. (4) din legea fundamentală „**Deciziile Curții Constituționale** se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, **deciziile sunt general obligatorii** și au putere numai pentru viitor.”

Asadar, Curtea este rugata sa constate imprejurarea ca reglementarea cuprinsa in art. 173 din Regulamentul Senatului este neconstitucionala, intrucat prevede o majoritate calificata in adoptarea unei hotarari luate de aceasta Camera in procedura retinerii, arestarii si perchezitiei membrilor sai.

De altfel, chiar intr-o speta similara, instanta de contencios constitutional a retinut ca majoritatea calificata prevazuta de dispozitiile art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului este neconstitucionala in raport cu prevederile art. 76 alin. (2) din Constitutia Romaniei - *Decizia de admitere nr. 990/01.10.2008, privind constitutionalitatea dispozitiilor art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului.*

In acest sens, Curtea a retinut ca, in conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 76 din Constituției **numai hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.** Sub acest aspect, prin Decizia nr.46 din 17 mai 1994 privind constituționalitatea Regulamentului Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.131 din 27 mai 1994, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că "majoritatea absolută impusă de Constituție pentru adoptarea Hotărârii privind Regulamentul Senatului urmărește să asigure o exprimare cât mai largă a voinței senatorilor în prevederile regulamentare, cerință firească într-un sistem parlamentar democratic, care implică, prin definiție, o majoritate și o opoziție parlamentară."

În consecință „majoritatea impusă de această dispoziție” privește hotărârile Senatului ce au caracter normativ, iar nu cele individuale care vizează numirile în funcții de autoritate publică, respectiv revocările, în afara celor exceptate prin lege, precum și solicitările ministrului justiției referitoare la percheziționare, reținere sau arestare, urmărire și trimitere în judecată penală a membrilor Camerei din care fac parte, carora le sunt incidente dispozițiile art. 76 alin. (2) din Constituție.

Mai mult, in susținerea sesizării noastre înțelegem să invocăm jurisprudența Curții Constituționale care, prin deciziile sale pronunțate după revizuirea Constituției, a admis excepțiile de neconstituționalitate care au avut ca obiect cvorumul legal necesar adoptării hotărârilor Camerelor Parlamentului.

În acest sens, exemplificăm: **Decizia Curții Constituționale nr.392 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.11 alin.(3) din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, prin care s-a constatat:**

„În activitatea parlamentară, potrivit art.67 din Constituție referitor la "Actele juridice și cvorumul legal", Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității deputaților și senatorilor. Sub acest aspect, prevederile constituționale menționate stabilesc categoriile de acte juridice pe care le adoptă Parlamentul, precum și cvorumul legal necesar adoptării lor.

În ceea ce privește adoptarea hotărârilor fiecărei Camere sau ale Camerelor reunite ale Parlamentului, legiuitorul face distincție între hotărârile parlamentare care se adoptă cu majoritatea absolută de voturi, sens în care exemplificăm cu prevederile art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la adoptarea sau modificarea regulamentelor parlamentare, și hotărârile care se adoptă cu majoritate simplă de voturi, de exemplu hotărârile așa cum dispune alin. (2) al aceluiași articol constituțional. Acestea, în condițiile în care numărul celor prezenți este de cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor fiecărei Camere.

Așadar, Curtea constată că, **de regulă, hotărârile Parlamentului se adoptă cu majoritate simplă de voturi, dacă Legea fundamentală nu prevede altfel.** Or, în afara dispozițiilor art. 76 alin.(1), Constituția prevede că în unele domenii hotărârile pot fi adoptate doar cu votul majorității membrilor celor două Camere. În acest sens sunt, de exemplu, prevederile constituționale ale art.95 alin (1), potrivit cărora Președintele României poate fi suspendat din funcție cu votul majorității deputaților și senatorilor, precum și cele ale art.103 alin.(3), în temeiul cărora Parlamentul acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Analizând cuprinsul art.11 alin (3) din Legea nr.3/2000, criticat ca fiind neconstituțional, Curtea constată că acesta dispune că hotărârea prin care Parlamentul își exprimă punctul de vedere asupra referendumului inițiat de Președintele României se adoptă "cu votul majorității deputaților și senatorilor". **Or, așa cum s-a arătat deja, potrivit art.76 alin. (2) din Constituție, hotărârile Parlamentului, așadar și cea la care face referire textul de lege criticat, se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.** În consecință, Curtea constată că dispozițiile art.11 alin. (3) din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art.76 alin.(2) din Constituție."

În acest context, reținând neconstituționalitatea prevederilor art. 173 din Regulamentul Senatului, solicitam instanței de contencios constituțional să constate și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, de către conducerea Senatului României, datorită refuzului de a constata, în cuprinsul procesului verbal alcătuit după votul asupra cererii Ministrului Justiției privind incuviintarea măsurii reținerii și arestării d-nului senator Sova Dan-Coman, îndeplinirea condițiilor din art. 76 alin. (2) din Constituție.

A pretinde că adoptarea hotărârilor cu caracter individual se face cu o majoritate calificată, astfel cum s-a întâmplat în cazul d-nului senator Sova Dan-Coman, respectiv cu majoritatea membrilor Camerei, invocându-se dispoziții legale asupra cărora există o jurisprudență consacrată a Curtii, dar care nu au fost modificate și nici corelate în perioada ultimelor legislaturi - ar însemna ca Senatul să persiste într-o eroare, încălcând principiul supremației legilor prevăzut de alin. (5) al art. 1 din Constituție.

Or, Senatul, in calitate de parte a puterii legislative, are obligatia de a actiona in sensul aplicarii Constitutiei, pentru asigurarea ordinii de drept si pentru respectarea legilor in vigoare. Refuzul de a redacta o hotarare in cazul senatorului Sova Dan-Coman care sa constate indeplinirea conditiilor pentru aprobarea solicitarii Ministrului Justitiei echivaleaza cu o incalcare a art.1 alin. (5) din Constitutia Romaniei.

Recurgând la invocarea art.173 din Regulamentul Senatului care prevede că Senatul hotărăște asupra cererii (de reținere, arestare, percheziție n.r.) cu votul secret al **majorității membrilor săi, precum și a art.24 alin.(4) din Legea nr.96/2006** privind statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează în teza I-a: „*Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi.*”, **se instituie o inegalitate de tratament, conturându-se o contradicție între textele arătate și cele ale legii fundamentale.**

Or, potrivit art.1 alin. (5) din Constitutia Romaniei, legea fundamentala prevalează întotdeauna.

Trecand peste aceste considerente, Curtea este rugata sa aiba in vedere ca invocarea dispozitiilor art. 24 alin.(4) din Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu reprezinta un argument juridic suplimentar fata de Regulament, care putea sustine solutia adoptata de catre Senat.

Astfel, prin Decizia nr.315/2013 *asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1 pct.18 [referitoare la modificarea art.24] și ale art.1 pct.19 [referitoare la introducerea art.242] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, Curtea Constituțională a reținut (în ceea ce privește procedura **procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție**) că “*examinarea acestor dispoziții relevă existența unor paralelisme legislative, în sensul că norme cu caracter procedural privind cazurile de reținere, arestare sau percheziție a deputaților și senatorilor sunt stabilite atât la nivelul legii organice (Legea nr.96/2006), cât și la nivelul regulamentelor parlamentare. Or, sub acest aspect, Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, stabilește în art.14 alin.(1) că "Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ." În același sens, Curtea Constituțională a statuat că se impune ca regulile de procedură să fie stabilite prin regulamentele celor două Camere, iar nu prin lege (a se vedea Decizia nr.81 din 27 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.136 din 14 martie 2013).*”

Nu in ultimul rand, facem precizarea ca Senatul a mai adoptat hotărâri cu același obiect, potrivit alin.(2) al art.76 din legea fundamentală, cu majoritatea membrilor prezenți (simplă), de ex. Hotărârea Senatului nr. 52/2014 publicată în M.Of. al României, Partea I-a, nr.844 din 19 noiembrie 2014 și Hotărârea Senatului nr.53/2014 publicată în M.Of. al României, Partea I-a, nr.844 din 19 noiembrie 2014.

Hotărârile menționate, adoptate cu majoritate simplă, și-au produs efectele și nu au fost contestate, potrivit prevederilor legale, la Curtea Constituțională.

* * *

Având în vedere argumentele expuse, vă solicităm admiterea sesizării în sensul pronunțării unei decizii care să constate neconstituționalitatea prevederilor art.173 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr.28/2005.

Totodata, retinand neconstituționalitatea prevederilor art. 173 din Regulamentul Senatului, solicitam instantei de contencios constituțional să constate și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, care prevede ca "*respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*", de către conducerea Senatului României, datorită refuzului de a constata, în cuprinsul procesului verbal alcătuit după votul asupra cererii Ministrului Justiției privind încuviințarea măsurii reținerii și arestării d-nului senator Sova Dan-Coman, îndeplinirea condițiilor din art. 76 alin. (2) din Constituție.

STIRIBOESULI